

[Ministeren for Grønland.]

til fået deres indtægter gennem de særlige indførselsafgifter, der er pålagt en række forbrugsvarer.

Imidlertid gjorde landsrådet allerede for nogle år siden gældende, at man nu var af den opfattelse, at der fandtes en reel skatteevne blandt befolkningen i Grønland, og da man samtidig måtte forudse, at landsrådet og kommunerne ville få et forøget kapitalbehov for at kunne gennemføre de nødvendige opgaver i den moderne samfundsudvikling, anmodede man ministeriet om at undersøge, hvorledes en beskatning i Grønland kunne gennemføres.

Et særligt nedsat udvalg afgav betænkning i sommeren 1969, og det blev heri foreslået at gennemføre en lokal indkomstbeskatning. Efter at landsrådet havde behandlet betænkningen, anmodede man ministeriet om at lade et lovforslag udarbejde. Lovforslaget, som er blevet til i et samarbejde mellem ministeriet og danske skatteeksperter, er tiltrådt af Grønlands landsråd, som ikke havde væsentlige bemærkninger med hensyn til forslaget tekniske indhold, men som fremhævede et stærkt og efter min opfattelse velbegrunnet ønske om, at man straks fra skatteordningens begyndelse skulle anvende grønlandsk arbejdskraft i den lokale skatteadministration. Dette har medført, at vi sideløbende med udarbejdelsen af lovforslaget har arbejdet på at tilrettelægge en særlig uddannelse for det kommende grønlandske personale, og der er således i efteråret 1972 gennemført et 14 dages introduktionskursus i Godthåb med 33 deltagere, ligesom der er planlagt praktikophold i en række danske kommuner i foråret 1973.

Det må tilføjes, at der senest i samarbejde med landsrådets forretningsudvalg er gennemført visse ændringer, som vil blive forelagt det samlede landsråd under forårssamlingen i 1973.

Ifølge forslaget skal der ikke svares indkomstskat til staten, men alene en direkte kommuneskat, hvor den enkelte kommunalbestyrelse fastsætter udskrivningsprocenten inden for den ramme på 15 til 30 pct., der er fastsat i loven.

Det er karakteristisk for den foreslåede indkomstskat, at den bliver lavere end i

Danmark. Dette opnås bl. a. ved at lægge personfradraget på et relativt højt niveau, nemlig inden for rammen 12.000-24.000 kr. årlig. Den enkelte kommune fastsætter selv personfradraget inden for denne ramme. Hertil kommer, at skatten beregnes med samme procent af hele den skattepligtige indkomst, således at der med dansk terminologi bliver tale om en proportionalsskat med høj bundgrænse.

Der ønskes endvidere indført en særlig udbytteskat på 20 pct. af aktieudbytte.

Det kan bemærkes, at der for A-skattens vedkommende bliver tale om et kildeskatte-system, som på mange punkter minder om det danske.

For så vidt angår B-skat, bliver der ligesom i Danmark tale om opkrævning ved skattebillet.

Det er klart, at man ved en nærmere gennemgang af lovforslaget vil finde, at det foreslåede skattesystem på mange punkter afviger fra, hvad man er vant til i Danmark. Dette må jeg anse for helt naturligt, idet både forholdene og forudsætningerne i Grønland afviger så stærkt fra, hvad man kender her i Danmark.

Som eksempel på afvigelserne kan vel først og fremmest nævnes, at alle reglerne om indkomstskat er søgt samlet i nærværende lov. Til gengæld omfatter den ikke alle de i Danmark kendte skatteformer, idet vi eksempelvis ikke har medtaget skat på særlig indkomst, skat på dødsboer samt formueskat.

En anden væsentlig forskel er, at det i Grønland foreslås at gennemføre fuld sambeskatning på en sådan måde, at sambeskattede ægtefæller får i alt 1½ personfradrag.

Visse indkomster foreslås helt undtaget fra beskatning i Grønland, således f. eks. de egentlige sociale ydelser, herunder invaliderente. Samtidig foreslås et skattefrit beløb for B-indkomst inden for en ramme på 1.000-4.000 kr. årlig.

På fradragssiden må nævnes, at der foreslås et standardfradrag på 4.000 kr. for enlige og 6.000 kr. for sambeskattede ægtefæller, og dette fradrag vil formentlig for næsten alle lønmodtagere erstatte individuelle fradrag.

Med hensyn til en mere detaljeret gen-